

Nr 135.

Av herrar **Ericsson** i Sörsjön och **Olsson** i Rödningsberg, om
anslag till ersättning för älgskada.

I en redan väckt motion ha undertecknade hemställt om ändring ifråga om de vid 1931 års riksdag antagna bestämmelserna angående älgskadefonden. Enligt dessa skall för varje inom landet fälld älg, under tid då älgjakt är tillåten, erläggas viss avgift, och sammanföras avgifterna från varje län till en för hela landet gemensam fond, benämnd älgskadefonden, som står under statskontorets förvaltning. Fondens ändamål är att bereda ersättning för skada, som uppkommit genom älgs förvällande.

Vi ha på anförda grunder föreslagit, att i stället för en gemensam fond för hela landet skall finnas en dylik fond för varje län, och skall länsfond bildas av de avgifter, som inom länet inbetalas för inom länet fällda älgar. Ifrågavarande motion ansluter sig i huvudsak till en vid 1933 års riksdag av undertecknade gjord framställning, som med stor majoritet tillstyrktes av jordbruksutskottet, ehuru den sedermera ej vann riksdagens bifall. Det anfördes vid frågans behandling i kamrarna av motståndare till den föreslagna ändringen, att om den genomfördes, så skulle man, åtminstone vad beträffar år 1934, inom vissa län icke förfoga över tillräckliga medel till älgskadornas likvidering, detta emedan omfattningen av älgskadorna vore av sådan storlek, att inom ifrågavarande län influtna avgifter för fällda älgar ej skulle vara tillfyllest för skadornas täckande.

Det synes oss vara riktigast, att varje län för sig bör reglera älgskadorna genom de inom länet uttagna avgifterna för fällda älgar, varförutom det också torde vara nödvändigt, att i de län, där älgskadorna överstiga beloppet av de inlevererade avgifterna, en kraftigare gallring av älgstammen företages.

För att emellertid söka förekomma, att även vid innevarande års riksdag skall kunna anföras enahanda skäl för avslag å vårt förslag till ändring i gällande bestämmelser angående älgskadefonden, som framkom vid fjolårets riksdag, så finna vi oss föranlåtna föreslå, att ett särskilt anslag ställes till förfogande för det ändamål, varom här är fråga, och torde ur detta anslag böra utgå bidrag till de län, där de uttagna avgifterna för fällda älgar icke äro tillräckliga för ersättning av älgskadorna. Med tanke på att enligt tillgängliga uppgifter för år 1932 förelåg en brist inom vissa län ifråga om inkomsternas förhållande till utgifterna, uppgående till något över 16,000

kronor, torde ett anslag av cirka 20,000 kronor vara erforderligt för budgetåret 1934/1935.

På grund av vad ovan anförts, ävensom under hänvisning till motiveringen i motionen med förslag om ändring i bestämmelserna rörande älgskadefonden, tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till ersättning för älgskada för budgetåret 1934/1935 anvisa ett anslag av 20,000 kronor.

Stockholm den 20 januari 1934.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Nils Olsson
i Rödningsberg.
